

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Sveatoslav Moldovan

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 13 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 16 februarie 2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 31 decembrie 2012, între SA „Moldovagaz” și SA „Termocom” în procedura planului a fost încheiat contractul nr. 53 de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnic în anul 2013.

Menționează că, conform contractului enunțat, în luna noiembrie 2014, a livrat SA „Termocom” în procedura planului gaze naturale în volumul necesar.

Susține că, conform pct. 3.3 al contractului, plata costului gazelor naturale furnizate se efectuează în lei, prin transfer bancar pe contul curent al furnizorului, pentru livrarea reală a gazelor, determinată conform datelor echipamentelor de măsurare a gazelor, în prima jumătate a lunii curente - nu mai târziu de data de 16, iar pentru volumul de gaze furnizat în a doua jumătate a lunii, determinat conform datelor echipamentului de măsurare a gazelor - nu mai târziu de data limită indicată în factura de plată a contravalorii gazelor consumate, cu perfectarea actului de predare - primire a gazelor și a facturii fiscale. Plata se consideră efectuată la data încasării mijloacelor bănești pe contul curent a furnizorului.

Afirmă că, SA „Termocom” în procedura planului a încălcat prevederile pct. 3.3 din contract, întârziind executarea obligației pecuniare de achitare la timp a prețului gazelor naturale consumate.

Relevă că, la data de 26 martie 2015, între SA „Termocom” în procedura falimentului și SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a fost semnat actul de predare-prime a datoriei SA „Termocom” în procedura falimentului către SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în sumă de 46 826 539,23 lei, formată pentru consumul gazelor naturale în luna noiembrie 2014, conform Acordului adițional nr. 2 la contractul nr. 53 din 31 decembrie 2012.

Mai declară că, conform deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015, a fost aprobată schimbarea denumirii SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în SA „Termoelectrica”.

Invocă că, pârâta nu și-a executat obligația de plată a datoriei în mărime de 46 826 539,23 lei, asumată în baza actului de predare-prime din 26 martie 2015.

Susține că, la data de 24 noiembrie 2015, a expediat în adresa pârâtei o pretenție, prin care a solicitat achitarea datoriei, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul SA „Termoelectrica” a datoriei în sumă de 46826539,24 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 8 879 723,05 lei și a taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate de la SA „Termoelectrica” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 46 826 539,24 lei, dobânda de întârziere în sumă de 2 325 931,93 lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost încasate de la SA „Termoelectrica” în beneficiul statului cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată, prin

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 06 martie 2017, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestei pretenții, cu încasarea de la intimată a tuturor cheltuielilor de judecată, ce vor fi suportate.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, deoarece instanțele de judecată au încălcat principiul aplicării uniforme a legislației, situație ce contravine prevederilor art. art. 16 și 17 CPC, ale art. art. 1-3 din Codul civil, precum și ale art. 6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, pe care nu le-au aplicat.

Menționează că, în cauze similare, ce au avut același obiect - încasarea dobânzilor de întârziere în baza contractului de furnizare a gazelor naturale, s-a constatat că, instanțele de judecată urmează să aplice dispozițiile legale pertinente în sensul constatării lipsei temeiurilor legale pentru adjudecarea din contul SA „Termoelectrica” a dobânzii de întârziere.

Astfel, consideră că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe contravin jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și, respectiv, modalității de aplicare a legislației aplicabile prezentei spețe pentru aceeași situație juridică.

Susține că, instanțele de judecată, la examinarea cauzei, au interpretat și aplicat eronat prevederile art. art. 602 și 619 din Codul civil și nu au aplicat art.603 din Codul civil, precum și nu au luat în considerare faptul că, însăși aflarea SA „Termoelectrica” în întârziere ține nemijlocit de interconexiunea raporturilor întreprinderilor ce activează în sectorul energetic, astfel, din materialele dosarului se deduce cu certitudine că, recurentei nu-i este imputabilă vina pentru neachitarea plăților pentru consumul de gaze naturale livrate SA „Termocom” în procedura falimentului în luna noiembrie 2014.

Afirmă că, SA „Moldovagaz” a furnizat gaze naturale în beneficiul SA „Termocom” în procedura falimentului, iar aceasta le-a utilizat în scopul final de furnizare a energiei termice către consumatori și, anume, SA „Termocom” a fost beneficiarul final al livrărilor realizate de intimată.

Relevă că, conform prevederilor Legii cu privire la gaze și ale Legii cu privire la energetică, care, la fel, nu au fost aplicate de instanțele de judecată, atât SA „Moldovagaz”, cât și SA „Termoelectrica”, ce încorporează notoriu SA „CET-1” și subsamblul funcțional al SA „Termocom”, au fost fondate în scopul asigurării securității energetice a statului și furnizării gazelor naturale și, respectiv a serviciilor de producere și, ulterior, furnizare a energiei electrice și termice consumatorilor finali, raportul existent între părți dovedind că, scopul contractului încheiat între SA „Termocom” și SA „Moldovagaz” a fost furnizarea gazelor naturale în vederea producerii energiei termice și furnizare acesteia consumatorilor finali.

Prin urmare, raportul existent între părțile în litigiu denotă că, atât SA „Moldovagaz”, cât și SA „Termoelectrica” prestează servicii de interes public, produsul final fiind destinat pentru consumul populației și asigurarea securității energetice a țării.

Invocă că, în perioada, pentru care s-a calculat dobânda de întârziere, pct.10 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 reglementa că, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 1 august al anului de gestiune. Pe parcursul sezonului de încălzire plata lunară minimă achitată de consumator pentru încălzire va constitui 40% din valoarea facturii lunare.

Prin urmare, consumatorul final dispunea de o amânare legală a plăților pentru consumul de energie termică, amânare ce include și perioada vizată în prezentul litigiu, fiind, însă, de notorietate publică că, consumatorii finali nu-și execută integral obligațiunile de plată nici până la data stipulată în hotărârea de Guvern.

Mai invocă că, examinând acest fapt în raport cu obligația recurentei, instituită conform cadrului legal pertinent, de asigurare a furnizării neîntrerupte a serviciilor prestate, precum și de menținerea în stare funcțională a utilajului,

instanța a dedus că, neexecutarea obligațiilor de plată de către recurentă a valorii gazelor naturale consumate în scopul producerii energiei termice și electrice se datorează stării generale în sistemul energetic.

Consideră că, neexecutarea obligațiilor de plată nu se datorează exclusiv vinei recurente, iar intimata nu a dovedit faptul că, recurenta a dispus de surse financiare suficiente pentru achitarea integrală și în termen a obligațiilor față de SA „Moldovagaz”, însă nu le-a executat.

Menționează că, adjudecarea dobânzilor de întârziere din contul SA „Termoelectrica” este contrar interesului public, garantat de prevederile art. 2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. art. 24 și 36 din Constituția Republicii Moldova, ce garantează dreptul la viață și sănătate al cetățenilor, deoarece încasarea acestora duce la majorarea artificială a datoriei intimate față de recurentă prin intermediul unor sume calculate formal ca fiind compensație a prejudiciului, dovada existenței căreia nu a fost prezentată, situație ce poate genera ca urmare a supraîndatorării acesteia, lichidarea producătorului de energie termică și electrică și, în consecință, sistarea sau încetarea producției energetice de interes public și social, astfel încât va fi pusă în pericol securitatea energetică a țării, asigurată în mare parte de către SA „Termoelectrica”.

Susține că, conform prevederilor pct. 2.2.8 al Hotărârii Guvernului RM nr.983 din 22 decembrie 2001 cu privire la restructurarea corporativă, instituțională și financiară a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică din mun. Chișinău, SA „CET-1”, SA „CET-2” și SA „Termocom” sunt principalele entități responsabile pentru alimentarea cu energie termică. Începând cu anul 2010, aproximativ 76% din volumul necesar de energie termică al SA „Termocom” a fost achiziționat de la cele două centrale de cogenerare SA „CET-1” (13%) și SA „CET-2” (63%), restul (24%) a fost produs de către cele 19 centrale termice ale SA „Termocom”, iar conform pct. 2.4 al Hotărârii Guvernului RM enunțate, principalele întreprinderi din sectorul gazelor naturale sunt SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz”. Gazele naturale pentru SA „CET-1” și SA „CET-2”, precum și centralele termice ale SA „Termocom” sunt furnizate de SRL „Chișinău-Gaz”, fondator fiind SA „Moldovagaz”.

Afirmă că, aceste societăți se află într-o interconexiune, inclusiv și cu consumatorii finali, iar achitățile, de asemenea, depind de executarea obligațiilor de către fiecare în parte.

În această ordine de idei, consideră că, concluziile instanțelor de judecată sunt contrare prevederilor art. 602 alin. (1), art. 603 și art. 624 alin. (5) din Codul civil, deoarece lipsește vinovăția SA „Termoelectrica” în neexecutare, ceea ce se confirmă și prin jurisprudența națională.

Relevă că, instanțele de judecată, la examinarea cauzei, urmau să aplice prevederile Legii insolvenței și ale art. 570 din Codul civil, deoarece datoria, pentru care s-a calculat dobânda de întârziere, a fost preluată de la SA „Termocom”, la acel moment în procedura falimentului.

Mai relevă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 s-a dispus intentarea procedurii falimentului față de SA „Termocom”, cu lichidarea și valorificarea masei debitoare, iar în temeiul art. 116 alin. (3) al Legii

insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu se adaugă creanțelor născute ulterior datei deschiderii procedurii generale și nici procedurii simplificate a falimentului, normă ce urma a fi aplicată în speță, deoarece conform prevederilor art. 570 din Codul civil, noul debitor poate opune creditorului excepțiile care rezultă din raportul dintre creditor și debitor precedent, dar nu poate prezenta spre compensare o creanță ce aparține debitorului inițial.

Prin referința depusă la data de 07 aprilie 2017 SA „Moldovagaz” a solicitat restituirea cererii de recurs sau declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 12 mai 2017 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 31 decembrie 2012, între SA „Moldovagaz”, ca furnizor și SA „Termocom” în procedura planului, ca consumator, a fost încheiat contractul nr. 53 de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnic în anul 2013, obiectul fiind furnizarea gazelor naturale la locul de consum, precum și reglementarea raporturilor dintre furnizor și consumator privind furnizarea, condițiile de utilizare, evidență și plata gazelor naturale.

Conform pct. 3.3. al contractului enunțat, plata costului gazelor naturale furnizate se efectuează în lei, prin transfer bancar pe contul curent a furnizorului pentru livrarea reală a gazelor, determinată conform datelor echipamentului de măsurarea a gazelor, în prima jumătate a lunii curente-nu mai târziu de data de 16, iar pentru volumul de gaze furnizat în a doua jumătate a lunii, determinat conform datelor echipamentului de măsurare a gazelor-nu mai târziu de data limită indicată în factura de plată a contravalorii gazelor naturale consumate, cu perfectarea actului de primire-predare a gazelor și a facturii fiscale. Plata se consideră efectuată la data încasării mijloacelor bănești pe contul curent al furnizorului.

Prin Acordul adițional nr. 1 din 31 decembrie 2013 la contractul nr. 53 din 31 decembrie 2012 de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnic în anul 2013, încheiat între SA „Moldovagaz” și SA „Termocom” în procedura planului, s-a prelungit acțiunea contractului nr. 53 din 31 decembrie 2012 pînă la data de 30 iunie 2014, iar prin Acordul adițional nr. 2 din 30 iunie 2014 la contractul nr. 53 din 31 decembrie 2012 de furnizare a gazelor naturale

consumatorului noncasnic în anul 2013, încheiat între SA „Moldovagaz” și SA „Termocom” în procedura planului, s-a prelungit acțiunea contractului nr. 53 din 31 decembrie 2012 pînă la data de 31 decembrie 2014.

Actele cauzei denotă faptul că, pentru luna noiembrie 2014, SA „Moldovagaz” a livrat SA „Termocom” în procedura falimentului gaze naturale în volum de 9229853 m³ la suma de 52203679,37 lei.

Conform bonului de control, eliberat de SA „Moldovagaz” rezultă că SA „Termocom” în procedura falimentului urma să efectueze achitarea pentru gazele livrate în luna ianuarie noiembrie 2014 pînă la data de 15 decembrie 2014.

La data de 26 martie 2015, între SA „Termocom” în procedura falimentului și SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a fost semnat actul de predare-primate, prin care SA „Termocom” în procedura falimentului a predat, iar SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a preluat datoria SA „Termocom” în procedura falimentului față de SA „Moldovagaz” în sumă de 46826539,23 lei.

Conform deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015, a fost aprobată schimbarea denumirii SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în SA „Termoelectrica”.

Înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată, SA „Moldovagaz” a solicitat încasarea din contul SA „Termoelectrica” a datoriei în sumă de 46826539,24 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 8 879 723,05 lei și a taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasînd de la SA „Termoelectrica” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 46 826 539,24 lei, dobînda de întârziere în sumă de 2 325 931,93 lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei, iar în rest respingînd acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SA „Termoelectrica”, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia, menținînd hotărîrea primei instanțe, pe care a considerat-o legală.

SA „Termoelectrica”, declarînd recurs, a invocat dezacordul cu hotărîrile judecătorești în partea încasării dobânzii de întârziere.

La caz, se reține că, SA „Moldovagaz”, întru solicitarea încasării dobânzii de întârziere, a invocat drept temei prevederile art. art. 602 alin.(1) și (2) și 619 alin. (1) din Codul civil.

Conform art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Conform art. 619 alin. (1) din Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobînda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Din prevederile legale enunțate rezultă că, dobînda de întârziere urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere.

În speță, instanța de recurs menționează că, în pct. 3.3. din contractul nr. 53 din 31 decembrie 2012 de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnic în anul 2013, încheiat între SA „Moldovagaz” și SA „CET-1”, termenul limită pentru achitarea lunară pentru livrarea reală a gazelor a fost stabilit pentru prima jumătate a lunii curente, dar nu mai târziu de data de 16, iar pentru volumul de gaze furnizat în a doua jumătate a lunii, nu mai târziu de data limită indicată în factura de plată.

Conform art. 617 alin. (5) din Codul civil, debitorul nu este în întârziere atît timp cît prestația nu a avut loc din cauza unor împrejurări neimputabile debitorului.

Astfel, în condițiile legii, dacă executarea obligației nu a fost făcută din motive ce nu-i pot fi puse în vina debitorului, acesta nu este în întârziere, excepție făcând situația prevăzută de art. 618. Obstacolele în executarea obligației exclud tergiversarea debitorului. Atunci cînd obstacolele în executare au doar caracter temporar, acestea exclud tergiversarea executării obligației doar pentru acele perioade. Se poate susține că aflarea în întârziere a debitorului are la bază principiul răspunderii cu vinovăție. Întârzierea obiectivă a executării nu servește motiv pentru repararea prejudiciului cauzat de întârziere, însă servește un indiciu al necesității notificării creditorului despre aceste împrejurări.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, s-a constatat cu certitudine că, SA „Moldovagaz” livra gaze naturale către SA „CET-1” și SA „CET-2”, iar acestea, la rîndul lor, livrau energie termică SA „Termocom”, care în consecință o furnizau consumatorilor finali.

Conform pct. 2.2.8 din Hotărârea Guvernului RM nr. 983 din 22 decembrie 2011 cu privire la restructurarea corporativă, instituțională și financiară a sistemului centralizat de alimentare cu energie termică din mun. Chișinău, SA „Termocom”, SA „CET-1” și SA „CET-2” sunt principalele entități responsabile pentru alimentarea cu energie termică. Începînd cu anul 2010, aproximativ 76% din volumul necesar de energie termică al SA „Termocom” a fost achiziționat de la cele două centrale de cogenerare SA „CET-1” (13%) și SA „CET-2” (63%). Restul (24%) a fost produs de către cele 19 centrale termice ale SA „Termocom”.

Conform pct. 2.4 din Hotărârea Guvernului RM enunțate, principalele întreprinderi din sector sunt SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz”. Gazele naturale pentru SA „CET-1” și SA „CET-2”, precum și centralele termice ale SA „Termocom” sunt furnizate de SRL „Chișinău-Gaz”, fondator fiind SA „Moldovagaz”, unde SAD „Gazprom” din Federația Rusă este acționar majoritar. De asemenea, SRL „Chișinău-Gaz” furnizează gaze și proprietarilor privați de cazane individuale.

În contextul normelor de drept precitate, instanța de recurs relevă că, aceste societăți se află într-o interconexiune, inclusiv și cu consumatorii finali, iar achitățile, de asemenea, depind de executarea obligațiilor de către fiecare în parte.

Conform pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de pînă la 1

august al anului de gestiune. Pe parcursul sezonului de încălzire plata lunară minimă achitată de consumator pentru încălzire va constitui 40% din valoarea facturii lunare.

În speță, se reține că, din bonul de control eliberat pentru luna noiembrie 2014 de către SA „Moldovagaz” către SA „Termocom” în procedura falimentului se atestă că, achitarea integrală de către SA „Termocom” în procedura falimentului pentru gazele naturale livrate urma a fi efectuată pînă la data de 15 a lunii următoare.

Prin urmare, pornind de la faptul că, consumatorii finali beneficiau, în contextul prevederilor legale enunțate, de posibilitatea de a achita pe parcursul sezonului de încălzire doar 40% din valoarea facturii lunare, iar totalmente pînă la 01 august, recurența era în imposibilitate de a efectua plata integrală în termenul limită acordat în condițiile cînd sezonul de încălzire era în curs.

Astfel, în circumstanțele expuse și, în principiu, constatate de instanțele ierarhic inferioare, se conchide că, întîrzierea executării obligației de plată a costului gazelor naturale furnizate, în care s-ar afla SA „Termoelectrica”, invocată de SA „Moldovagaz”, nu este imputabilă acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că, în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil, invocate de SA „Moldovagaz”, deoarece circumstanțele, ce au cauzat întîrzierea executării obligației de plată a costului gazelor naturale furnizate, sunt, în esență, o consecință a normelor legale reiterate supra, în condițiile cărora consumatorii finali au beneficiat de facilități la efectuarea plăților lunare în sezonul de încălzire, prin achitare parțială a indicilor facturați, iar achitarea integrală fiind stabilită pînă la 01 august.

În consecință, instanța de recurs consideră necesar de a respinge pretenția înaintată de către SA „Moldovagaz” cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere ca neîntemeiată.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe în partea încasării dobînzii de întîrziere și emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care pretenția înaintată de către SA „Moldovagaz” împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere de respins ca neîntemeiată, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

Din materialele dosarului rezultă că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2017 a fost admisă cererea depusă de către SA „Termoelectrica” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și a fost scutită SA „Termoelectrica” de la plata taxei de stat în sumă de 25000 lei la depunerea cererii de recurs.

Ținînd cont de prevederile art. 98 CPC, precum și de faptul că, recursul declarat de către SA „Termoelectrica” a fost admis, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a

încasa din contul SA „Moldovagaz” în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 25000 lei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău din 13 aprilie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere în partea încasării dobânzii de întârziere și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge pretenția înaintată de către Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere ca neîntemeiată.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău din 13 aprilie 2016 se mențin.

Se încasează din contul Societății pe acțiuni „Moldovagaz” în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorei

Iulia Sîrcu

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Druță

Mariana Pitic